

Report on BUS-ticket¹ C6

By: Leen Kuiper (Probos) and Marieke Meeusen (Landbouw-Economisch Instituut)

Date: August 15, 2005

State-of-the-art on certification

This quick-scan gives an overview of the current situation of certification schemes, both in forestry and agriculture, with respect to sustainable production chains. Especially in the agro-sector a bewildering number of certificates exist. One of the main questions covered in this quick-scan is how the certificates are embedded in the market and how the verification procedures have been organized. Furthermore, their relevance for the procurement of biomass is discussed.

1. Introduction

Basically, there are three types of certificates which differ in the way the verification and control methods have been organized: i.e. first grade, second grade and third grade certificates².

First grade certificates are being verified by an independent organization, acknowledged by the International Board for Accreditation. These certificates often work conform the European NEN-EN 45011 regulation, which describes how the certificates are to be warranted. Almost always the requirements have been subject to public debate. An example of this category of certificates in forestry is FSC and in agriculture the EKO-certificate and the AgroMilieukeur.

Second grade certificates are not verified by independent organizations approved by the Board for Accreditation, but by the sector itself. Often the sector has set their own requirements for the products and these standards have not always been subject to public debate. An example of this category in forestry is the American Tree Farm system and in agriculture 'scharreleieren'.

The third grade certificates are not exposed to any form of external control and verification. This is more like a marketing instrument, typical for a liberal consumer market with no restrictions whatsoever.

2. Sustainable forest management certification

For sustainable forest management and sustainably produced timber many certification schemes exist (Lewandowski and Faaij 2003³; Centrum hout 2004⁴) of which FSC and PEFC are the most important ones. By July 2005 over 215 million ha of forests have been certified worldwide. FSC is the best known certification scheme with a 26% share (i.e. 57 million ha). However, at present (2005) the Program for the Endorsement of Forest Certification Schemes (PEFC) is the most widely adopted certification scheme with a 57% market share, totaling 123 million ha of certified forests. The Sustainable Forestry Initiative (SFI) ranks third with an area of 55 million ha.

The Dutch government prefers all timber which is produced in or imported into The Netherlands to be sustainably produced, but this is merely a preference. However, the government requires from all market parties involved in the chain-of custody that timber and other forest products are proven to be of legal origin. To be able to verify future claims of sustainably produced timber, the Dutch government is actively involved to set up a National Assessment Guideline for Certification of Sustainable Forest Management and the Chain-of-Custody of wood from sustainably managed forests

¹ Copying of (part of) this report is allowed only with proper citation. This report aims to provide a quick scan of the subject matter and should therefore be used as such. The contents do not represent the official view of the BUS nor of any of its affiliates, but are personal to the writer. The BUS accepts no liability for the use of this information nor for any consequences that may result from it.

² Meeusen, M and S. Deneux 2002. Een babylonische keurmerkverwarring? Een studie naar de verwarring onder ketenactoren over keurmerken op voedingsmiddelen. Rapport WUR-LEI.

³ Lewandowski, I. and A. Faaij (2003). An overview on approaches to assess sustainability made for Fair(bio)trade as preparation for the development of a certification system for large scale sustainable import of (energy from) biomass. Utrecht, Copernicus Institute.

⁴ Duurzaam bosbeheer en houtkeurmerken, de stand van zaken, Centrum Hout, 2004

(Beoordelingsrichtlijn duurzaam geproduceerd hout; BRL Dupro hout), which hopefully will be approved and accepted by all stakeholders by the end of 2005. Until then, legal compliance is the only requirement for imported timber by the Dutch government.

Waarom een BRL dupro hout?

Op instigatie van partijen verenigd in het Convenant Tropisch Regenwoud is door het bedrijfsleven (werkgevers en werknemers) met steun van de Nederlandse overheid in het verleden Stichting Keurhout opgericht om een poortwachterfunctie te vervullen. Stichting Keurhout kreeg de taak te beoordelen of verschillende certificaten voor duurzaam bosbeheer die met hout op de Nederlandse markt worden gebracht, voldoen aan de minimumeisen voor duurzaam bosbeheer, zoals door de Nederlandse overheid in 1997 geformuleerd⁵. Die eisen hadden betrekking op (1) het bosbeheersysteem, (2) het niveau van duurzaam bosbeheer, waarbij er op aantoonbare wijze aandacht moet worden besteed aan het waarborgen van de ecologische, economische en sociaal-culturele functies, aan de hand van de daarbij behorende criteria en indicatoren; (3) de controle door een erkende certificeerder en (4) een effectieve CoC. Er bestond een lopende afspraak tussen het ministerie van LNV en het bedrijfsleven dat Stichting Keurhout na 2 jaar zou worden geëvalueerd. Deze evaluatie is in 2001 uitgevoerd door KPMG in opdracht van het ministerie van LNV⁶. De belangrijkste conclusies uit deze evaluatie waren dat de organisatiestructuur van Stichting Keurhout niet aansloot bij de gangbare accreditatiestructuur in Nederland en ook niet voldeed aan de relevante internationale accreditatie-eisen en dat de toetsingsprocedure van de beoordeling van duurzaam bosbeheer door Keurhout onvoldoende transparant was. Dit was een gevolg van het feit dat de minimumeisen voor duurzaam bosbeheer onvoldoende uitgewerkt waren om tot een toetsbaar beoordelingsproces te kunnen komen. In feite moesten die minimumeisen ter plekke in het land van herkomst door deskundigen worden geïnterpreteerd. De resultaten van de evaluatie door KPMG zijn door staatssecretaris Faber op 11 juli 2001 aan de Tweede kamer aangeboden. Daarbij meldde zij dat de Nederlandse overheid zou komen met een beoordelingsrichtlijn met certificatiecriteria, die gebaseerd zijn op minimumeisen voor duurzaam bosbeheer zoals geformuleerd in de notitie Houtcertificering en Duurzaam Bosbeheer. Tevens meldde zij dat de beoordelende organisatie een instelling moet zijn die door de Raad van Accreditatie is geaccrediteerd en daardoor het predikaat krijgt van een onafhankelijke, deskundige en onpartijdige instelling.

Door ontwikkelingen in de afgelopen jaren en door gewijzigde inzichten waren de zeer globaal geformuleerde minimumeisen aan herziening toe. Daarom kwam minister Pronk van VROM met het voorstel om met alle actoren, dus samen met het bedrijfsleven, milieuorganisaties en Stichting Keurhout, een breed overleg op te zetten voor een nationale beoordelingsrichtlijn duurzaam geproduceerd hout (BRL-dupro hout) met transparante certificatiecriteria, op basis van de internationale richtlijnen voor accreditatie. In januari 2002 is het brede overleg over de BRL-dupro hout van start gegaan, waarbij de verschillende maatschappelijke geledingen op basis van gelijkwaardigheid betrokken waren. De BRL-dupro hout staat momenteel nog ter discussie en de besluitvorming zal naar verwachting in het vierde kwartaal van 2005 plaatsvinden.

Forest Stewardship Council (FSC)

FSC is a non-profit organization originally founded by the World Wildlife Fund (WWF). FSC's world wide certification scheme consists of 10 general principles en 56 criteria (http://www.fsc.org/en/how_fsc_works/policy_standards/princ_criteria). On the basis of these principles and criteria national standards can be developed⁷, in which the criteria are detailed and worked out in a set of indicators, adapted to the local situation. FSC accredits a limited number of certifying bodies. FSC has three types of certificates: forest management certificates, chain-of-custody

⁵ Houtcertificering en duurzaam bosbeheer, Tweede Kamer, vergaderjaar 1996-1997, 25 273, nr. 1.

⁶ Evaluatie van de toepassing van de minimumeisen voor het systeem van vrijwillige houtcertificering, KPMG (2001)

⁷ The Dutch national FSC standard has been approved in May 2005, after ten years of negotiation with FSC headquarters

certificates, and group-certificates. By July 2005 FSC has endorsed over 57 million ha of certified forest area and has issued a grand total of 4021 chain-of-custody certificates (www.fsc.org).

FSC certification

- The forest management certification only involves the on-the-ground assessment of landowner's forestry practices. It indicates that the forest is 'well-managed'.
- The chain-of-custody certification assures the consumer that the certified products they buy were indeed produced from wood originated in a certified forest because each step that the wood product goes from harvest to processing is monitored.
- Group certification has the advantage that groups (e.g. an forest owner association) can share assessment and audit costs.

Relevance for the procurement of biomass

- In principle, forest biomass can be certified according to the FSC standards, which gives the best available guarantee that the biomass is from undisputable origin.
- Principle 10 deals with criteria and indicators for plantation forestry. Biomass from dedicated energy crops, such as short rotation willow coppice, cannot yet be certified FSC. Some countries do not allow in their national standards the possibility of certification of plantation timber.
- FSC concentrates on wood products. Sawmill residues and charcoal are derived products, eligible to wear the FSC logo, i.e. if derived from wood from FSC certified forest
- So called 'non-timber forest products' (NTFP), such as sugar maple, bark, nuts and berries and latex, may be certified too by bodies accredited by FSC, (Brown, Robinson et al. 2002^{8,9}). Forestry biomass is usually confined to wood products. In special cases FSC certification of forestry and wood processing byproducts may be an interesting option.

Program for the Endorsement of Forest Certification Schemes (PEFC)

By July 2005, a total of 123 million ha certified forest has been endorsed and 2285 chain-of-custody certificates have been issued by PEFC. Nine forest certification systems are currently undergoing the PEFC endorsement process. The Canadian National Sustainable Forest Management Standard (CSA) has been approved recently. The SFI system from the USA (Sustainable Forestry Initiative) has been submitted to the PEFC council for endorsement. Detailed information on all forest certification systems being assessed is available at the PEFC website at www.pefc.org.

3. Certification of agricultural products and production methods

Organic agriculture

Several systems exist which claim to guarantee a sustainable and environmentally friendly agriculture. Most of these systems focus on the certification of biologically or ecologically approved agricultural production methods and on the marketing of their products. Examples are the EU regulation on organic production methods and the international IFOAM standard (see Annex 1).

Organic agriculture includes 'ecological' and 'biological-dynamic' (BD) agriculture. Ecological products may carry the EKO-logo; BD-products may also be eligible to a 'Demeter' certificate. The organic agriculture sector has shown a significant growth rate in the past few years, to which the dairy sector and the horticultural sector have contributed most. The requirements to be met by the production, trade and processing of EKO-products, have to be in legal compliance with EU regulations, e.g. the NEN-EN 45011, which is being verified by SKAL, which is an independent certification organization accredited by the International Board of Accreditation.

⁸ Even game hunted in FSC certified forests can be eligible to the FSC logo ("originating from well managed forests"). However, for game there is not yet a market demand for such a statement .

⁹ Brown, L., D. Robinson, et al. (2002). The Forest Stewardship Council and non-timber forest product certification: a discussion paper. Bonn, FSC

The SKAL-standards are based on these EU regulations and include e.g. no use of chemical pesticides and fertilizers, maintenance of natural cycles, keeping the soil fertility in tact by the use of organic compost, taking care of animal welfare, allowing no genetic modifications or radiation treatment of EKO-products. The Demeter certificate has set additional requirements based on the anthroposophic philosophy. Demeter too is being verified by SKAL.

AgroMilieukeur

Upon request by a producer, the AgroMilieukeur certificate may be granted to products which are less damaging to the environment, i.e. compared with 'regular' products. AgroMilieukeur is valid for both food and non-food products. Stichting Milieukeur is the managing organization, founded in 1992 by the ministry of VROM, EZ and (later on) LNV. For each product group different environmental requirements are proposed with respects to the production, administration, selection of producers and the processing and packaging of products. The regulations and requirements to be met refer to the whole lifecycle of products and do not limit themselves to the production stage only. AgroMilieukeur meets the standards of the NEN-EN 45011 regulation.

Aarde & Waarde

This is an environmental quality certificate, developed and used by the Albert Heijn company, which is more strict than the government requires for AgroMilieukeur. For each stage in the product chain (production, transportation and distribution and processing) specific requirements are to be met. Verification is in the hands of independent organizations.

Steekeigen producten Nederland (SPN)

The Stichting SPN requires that the raw material and products are being produced in a sustainable and socially acceptable way. Specific requirements are to be met for nature, landscape, environment and animal welfare. Verification takes place by the Stichting Streekeigen Producten Nederland. This is a typical grade 2 label.

PVE/IKB

For meat the "Productschappen voor Vee, Vlees en Eieren" (PVE) has issued the PVE/IKB certificate, to guarantee the trace-ability and safety of various meat products. It is an identification and registration (track and trace) system covering the whole product chain, i.e. from the farmer to the butcher. PVE/IKB fulfills the legal requirements but has not set any additional environmental requirements. It does not work according to the NEN-EN 45011 regulation. However, some standards to the animal feed have to be met. Since the outbreak of various animal husbandry diseases in The Netherlands the origin of animal feedstock is matter of great concern. The "Productschap Diervoeder" has developed a chain-of-custody system, called the GMP system, which aims to warrant the quality of animal feedstock throughout the whole supply chain. It includes a quality standard for foreign suppliers (GMP13) and a standard for the production of foodstuffs (GMP11). Since July 2003 verification takes place by accredited certification organisations. It is mainly a 'track & trace' system and quality warranting system. Although the use of pesticides is mentioned explicitly, it has not set any requirements on other ecological aspects (such as biodiversity) nor on social issues. Furthermore, cattle breeders may only use the service of veterinarians who work according to the GVP standard (Goede Veterinaire Praktijkuitoefening).

For extensively raised cattle ('scharrelvlees') specific certificates may be granted, which are in accordance with the EU regulations on animal welfare, but the Dutch government has set even stricter requirements for animal welfare. This 'scharrelvlees' certificate does not work conform the NEN-EN 45011 regulation. Verification is by the producers themselves, but other organizations, such as GD-IC, KBBL, BIOCHEM, Delta-Con, TNO-Voeding and SGS Agrocontrol verify as well that all requirements are met. For eggs various certificates exist, including voliere-ei, scharrelei, graskipei. Verification takes place by the "Controlebureau voor Pluimvee, Eieren en Eiproducten (CPE)", which, however, does not work according to the European NEN-EN 45011 regulation.

For dairy products the “Keten Kwaliteit Melk”-certificate (KKM) has been issued, which is a quality certificate, with no additional environmental requirements other than the Dutch government has set. The system is comparable with the PVE/IKB.

For fish there is the Marine Stewardship Council certificate (MSC), granted for ecologically sound fisheries, which take into account the diversity of marine ecosystems and the maintenance of the fish populations. MSC was founded by World Wildlife Fund and Unilever. SGS Product and Process certification is accreditation organization, whereas SGS AgroControl is the auditing organization.

For vegetables and fruits the MBT certificate may be granted, which poses restrictions on the use of chemical pesticides, but which is less stringent than the requirements for Milieukeur. It has a distinct butterfly logo and verification takes place by SGS AgroControl.

For arable farming LTO-Nederland has developed the Kwaliteits Project Akkerbouw certificate (KPA), which includes a central registration system for data on the use of crop protection, artificial fertilizers and maintenance of soil fertility. At least one of the crops need to be produced conform the AgroMilieukeur production requirements and all crops will have to meet the general AgroMilieukeur standards.

Max Havelaar

Socially fair production and trade of coffee, cacao, honey, bananas and orange juice is being covered by the Max Havelaar certificate, which guarantees focuses on a reasonable price for small farmers in developing countries and on a fair trade. Sometimes Max Havelaar products are also eligible for an EKO-certificate, but this is ‘standard’ the case.

Roundtable on Sustainable Palm Oil

An interesting recent development is the Roundtable on Sustainable Palm Oil (RSPO). Palm oil production often is not considered to be sustainable by NGO’s. Milieudefensie e.g. stresses the ongoing destruction of tropical rainforests and the resulting decrease in biodiversity, social problems related to the compulsory purchase of land and the frequent use of pesticides and environmental pollution associated with palm oil production. To counteract these negative impacts, the Roundtable tries to promote the growth and use of sustainable palm oil through co-operation within the supply chain and open dialogue between its stakeholders. RSPO tries to develop sustainability criteria for oil palm plantations, the first draft of which is available on: www.sustainable-palmoil.org.

4. Relevance for the procurement of biomass

What is the implication of all these labels and certificates which all claim more or less environmentally friendly production methods (i.e. sustainable management) and a traceable chain-of-custody, to be verified by transparent track and trace systems? Some of these certification schemes are first grade and very reliable; whereas others seem merely a ‘green’ marketing instrument with hardly any guarantees other than the ones the producers claims to provide.

The ambitions of the Dutch government on bioenergy are such that large amounts of biomass will have to be imported in the near future, given the very limited domestic availability and supply. The Dutch government and the renewable energy sector are becoming increasingly more aware of the fact that imported biomass should meet a minimum standard of socially accepted and sustainable production requirements. So far, the market demand for certificates for sustainably produced biomass is virtually non-existent, with the exception perhaps of Essent’s Green Gold label (see annex 2). However, some of the stakeholders united in the “Transitie Biomassa” have already taken steps to formulate a transition experiment to be funded by the ministry of Economic Affairs in which a set of

principles, criteria and indicators will be developed and tested to characterize and verify claims of sustainably produced biomass^{10, 11}.

5. Follow-up?

Many certification schemes exist both in forestry and agriculture. However, the main suppliers of biomass at the moment are not the forestry and agricultural sectors but traders in various kinds of waste products. They are very reluctant to engage in certification schemes and have no commercial interest to take steps to make their supply more transparent and traceable. It will quite a task to define criteria and indicators for a sustainable supply chain of waste products, given the fact that this involves a wide range of (often) heterogeneous products from various origins. Probably the best option for these categories of biomass is to try to reach consensus on a simple track-and trace system with maybe some quality standards built in. Trying to implement additional requirements on the sustainability of production, handling, transportation and pretreatment of waste products will be too ambitious for the moment. As a starting point Probos has already drafted a first version of a possible National Assessment Guideline for the certification of sustainably produced biomass (BRL-biomassa), in which, however, criteria and indicators for tracing waste products are still lacking. A possible follow-up study may take the first draft a few steps further and discuss it in a wider group of stakeholders.

---

¹⁰ Vis et al 2004. Duurzaamheid van grootschalige import van biomassa: Formulering transitie-experiment, Rapport BTG, Probos, IUCN en Stichting Natuur en Milieu.

¹¹ Bergsma, G en Hamelijnck, B. 2005. Certificering van duurzaamheid van import van groene grondstoffen. Over noodzaak en mogelijkheden. Notitie CE Delft

Annex 1: International regulations

EU verordening betreffende biologische landbouw en veeteelt

EU verordening 2092/91¹² indiceert aan welke eisen producten uit de biologische landbouw moeten voldoen om als zodanig verkocht te mogen worden. In het kort gaat het om het behoud of verbetering van de vruchtbaarheid van de grond, het niet gebruiken van chemicaliën zoals pesticiden, of kunstmest, en het dierenwelzijn. Er zijn ook regels opgesteld voor de import van biologische producten en tevens zijn zaken als certificatie en accreditatie geregeld.

Relevantie voor biomassa

Het systeem is niet primair opgezet voor de productie van biomassa voor energiedoeleinden. Bij gebruik van biomassa afkomstig van de biologische landbouw is het ecologische aspect goed afgedekt. Sociale omstandigheden blijven buiten beschouwing. De vraag is of het praktisch haalbaar is om te eisen dat biomassa uit de biologische landbouw afkomstig moet zijn. Als men zich daartoe zou beperken, zou er vrijwel geen biomassa beschikbaar komen.

IFOAM basic standards for Organic Production and Processing

De International Federation of Organic Agriculture Movements (IFOAM) is een internationale organisatie, actief in 70 landen in de organisatie met als doel de wereldwijde adoptie van ecologisch, sociaal en economisch verantwoorde systemen gebaseerd op de principes van de 'organic agriculture' ofwel ecologische landbouw. (IFOAM 2002) bestaat uit een uitgebreide set van principes, aanbevelingen en standaarden, met daaraan toegevoegd concept standaarden, lijsten met toegestane meststoffen en grondverbeteraars. Ook is een compleet systeem van accreditatie en certificatie opgezet zodat certificerende instellingen deze activiteiten kunnen uitvoeren.

Relevantie voor biomassa

Landbouwgewassen die voor energiedoeleinden worden geteeld kunnen in aanmerking komen voor IFOAM certificatie. Het is niet uitgezocht in hoeverre de gebruikelijke landbouwmethodes voor productie van bijvoorbeeld suikerbieten en rietsuiker voor ethanolproductie of koolzaad en zonnebloemzaad voor biodieselproductie voldoen aan deze normen.

Ook kan hier een fundamentele discussie gevoerd te worden of landbouwgewassen voor energieopwekking volgens ecologische teeltmethoden zou moeten plaatsvinden, terwijl dit voor voedselproductie niet als norm geldt. Het heeft verder als nadeel dat het de toekomstige beschikbaarheid van biomassa sterk zal beperken.

Duurzaamheidscriteria van de UNCSD

De United Nations Commission of Sustainable Development (UNCSD) heeft een veelgebruikte definitie van duurzame ontwikkeling en heeft op sectorniveau een groot aantal duurzaamheidscriteria ontwikkeld. De Essent Agri-criteria zijn gebaseerd op een aantal van de UNCSD criteria.

Relevantie voor biomassa

De UNCSD is een algemeen erkend orgaan. Begrippen afkomstig van deze bron zullen doorgaans algemeen geaccepteerd zijn.

---

¹² VERORDENING (EEG) Nr. 2092/91 VAN DE RAAD van 24 juni 1991 inzake de biologische produktiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwprodukten en levensmiddelen

Annex 2: Green Gold Label system van Essent

Het Green Gold Label systeem van Essent is een controle- en certificatiesysteem voor de acceptatie van biomassa uit de bosbouw en landbouw. Het wordt uitgevoerd in samenwerking met Skal International, en Peterson Bulk Logistics, organisaties die zijn geaccrediteerd door de Nederlandse Raad van de Accreditatie. Het Green Gold systeem is het geregistreerde eigendom van een onafhankelijke “Stichting Green Gold Label” die verantwoordelijk is voor de normcriteria en voor de communicatie met de deelnemers aan het programma.

Voor duurzame bosbouw wordt gebruik gemaakt van bestaande systemen als FSC, PEFC, CSA-SFM, SFI, FFCS. Goedgekeurde pre-scope certificaten van een van de onderschreven certificatiesystemen en GGLS5 (Green Gold Label Forest management criteria temporal approval) zijn voldoende om aan het Green Gold Label programma mee te kunnen doen.

In de Europese Unie vindt landbouw al generaties lang hoofdzakelijk in dezelfde gebieden plaats. Dat biedt op zichzelf al redelijke garanties voor een goed onderhoud van de landbouwgrond. Bovendien kennen alle EU-staten strikte milieuregels. Daarom kunnen alle landbouwproducten binnen de EU meedoen aan het Green Gold-systeem, aldus Essent. Voor landbouwproducten en residuen kunnen tevens de systemen van Organic, Eurepgap worden gebruikt. Bovendien heeft Essent voor landbouwproducten en residuen afkomstig buiten de EU eigen Agri source criteria ontwikkeld. Deze zijn onder de afkorting EGFC2 te vinden op <http://www.skalint.com>. In de praktijk betreft Essent echter nog vrijwel geen biomassa uit de Europese landbouw. Wanneer dat in de toekomst wél het geval zal zijn, kunnen de Agri source criteria kunnen desgewenst worden aangepast en aangescherpt.

In het document EGFC1 ‘Chain of custody and processing standards’ worden de procedures nader toegelicht. In dit document staat -in een voetnoot- tevens vermeld dat producten die voldoen aan ‘Essent non-certified Green Gold product criteria’ mee kunnen doen aan het systeem. Deze criteria zijn niet direct beschikbaar op internet. Het document geeft tevens aan dat gerecyclede niet Green Label producten in het programma kunnen worden opgenomen als aan de ‘vereisten voor recycling’ wordt voldaan¹³.

Essent is met dit systeem een pionier op het gebied van de CoC-certificatie van geïmporteerde biomassa. Ook de ontwikkeling van criteria voor residuen uit de agrarische sector (m.n. palmpit-residuen) is uniek. Wel roept het systeem enige vragen op:

- Is het systeem onafhankelijk? Alhoewel het handelketenbeoordelingssysteem onlangs is ondergebracht bij een onafhankelijke stichting, is het duidelijk dat Geen Gold een bedrijfsintern systeem is, ontwikkeld voor en door Essent. Op termijn moet dit een onafhankelijke stichting gaan worden die ook voor andere bedrijven behulpzaam kan zijn.
- Welke biomassasoorten kunnen precies meedoen? Zoals hierboven beschreven kunnen onder bepaalde voorwaarden ook producten die aan ‘Essent non-certified Green Gold product criteria’ meedoen aan het systeem. Deze criteria zijn echter niet via internet beschikbaar.
- Past Essent het GreenGold Systeem daadwerkelijk toe op alle op de markt gebrachte groene stroom uit biomassa? Nergens staat vermeld dat alle ‘groene stroom’ uit biomassa van Essent gecertificeerd moet zijn volgens het Green Gold systeem. Dit moet de consument impliciet aannemen. Essent hanteert een geleidelijke, procentuele invoering, zodat op termijn driekwart van

¹³ Letterlijk ‘Recycled non-Green Gold products, may enter the Green Gold programme if they meet the requirements for recycling and if the virgin raw material in the product is from forest that are certified according to an ESSENT endorsed system, the ESSENT AGRI criteria or the ESSENT non-certified Green Gold product criteria’. Bron: EGFC1- Chain of Custody and Processing Standards, article 6-II, p 3/3.

alle biomassa die voor de opwekking van groene stroom wordt ingezet, aantoonbaar van een keurmerk is voorzien.

Relevantie voor biomassa

Aangezien Essent het Green Gold systeem heeft ontwikkeld voor eigen gebruik, kan worden aangenomen dat het om een praktisch uitvoerbaar en voor het bedrijfsleven acceptabel systeem is. Als zodanig kan het de basis leggen voor een breed geaccepteerd onafhankelijk systeem. De recentelijk opgerichte Stichting Green Gold Label wil het systeem binnen enkele jaren openstellen voor andere geïnteresseerde partijen.